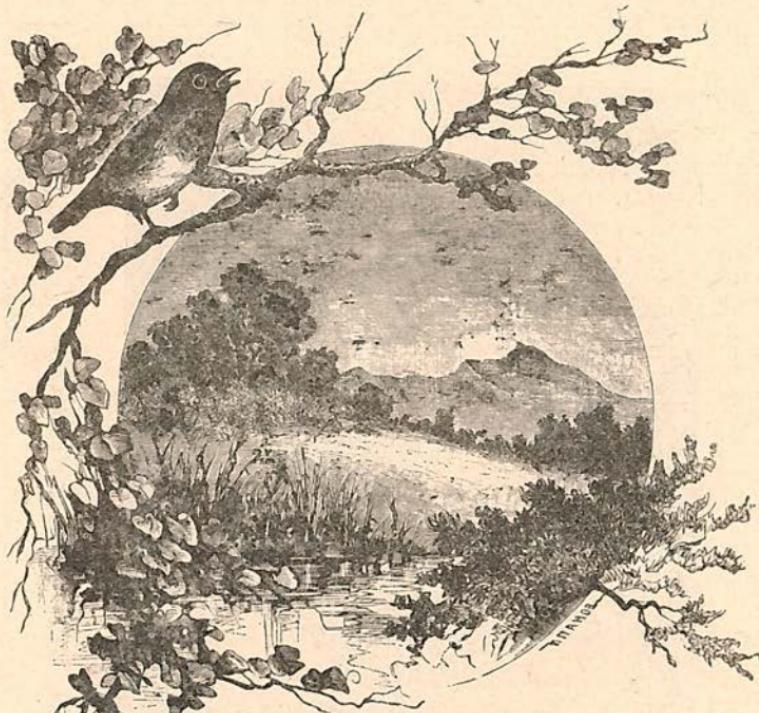

Славей.

Брѣдъ зелената дѣбрава
Славей чудно кърши гласъ,
Той съ очички замижава
И унася се въ захласъ.

Сутринь, вечеръ тѣй унесенъ
Пѣе, спира, почва пакъ.
И отъ неговата пѣсень
Еква кичестий шумакъ.

В. Ив. Стояновъ.

